

бѣше хубавецъ; мигаръ ъе възможно было да постанѣ людъ за едно толко прѣзрѣнно лице?“ Сетѣ, като ся покая Роландъ, каза още: „Подиръ сичко, за мене ъе было туй голѣмо благополучіе, дѣто бѣхъ постаналъ бесенъ чловѣкъ; тази ми лударія бѣше пѣ-малка отъ онази, дѣто ся бѣхъ залибилъ въ Ангеликъ, и ъе пѣ-малко опасна; защото най-голѣмата злочестія, която може да дойде до главѣ на единъ почтенъ чловѣкъ, ъе да ся ожени за женѣ подлизицѣ.“ Секой ся зачуди като чу Роландъ да говори тѣй съ толко праведенъ начинъ. Мнозина, които бѣхъ завладани отъ сѣщѣтъ болестъ, молихъ Астолфа да иде пакъ, та да донесе и тѣхныя умъ за ползѣтъ имъ: но орисницата немаше вече обычай да дава на ново коня си, и тѣй отъ Роланда никой другъ неможѣ да достигне до туй честито обыталище; туй обыталище не ъе друго, освенъ да ся силимъ съ най-голѣмы усилия, та да можемъ да си найдемъ ума, когато го загубимъ, като ся слабо отпустнемъ на нѣкоя страсть.

СОФІЯ.

Не съмъ видѣла нигдѣ по исторіитѣ да ся помѣнува нѣщо за този Роландъ.

УЧИТЕЛКА.

Да, драга: той ъе былъ единъ отъ управителитѣ по странитѣ на Британскыя Очeanъ подъ Шарлемана, и както ся види той ъе былъ капитанинъ, защото поетитѣ и списателитѣ на Романытѣ го описватъ като чловѣкъ отъ извънрѣднѣ врѣдностъ; но сичко туй, що ны учи за него исторіята, ъе, че ъе той ушъ умрѣлъ въ Ронсево при излизаніето отъ Испаніѣ, дѣто Шарлеманъ — неговыйтъ Господаръ — който бѣше придо-